

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Ioannis taciturnitas non minuit amorem, nec hilaritas seueritatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

ptum, credidère viri Principis alicuius esse filium, qui (vt aliàs crebrò Laureti fit) ad visitandam Ædem sacram venisset, alienâ veste personaque susceptâ. Matutinis precibus absolutis, auditoque mox Sacro, cælesti se cibo in Sacrario illo Mariano refecit, incredibili suâ consolatione. Biduo hîc ambo restitère, nec animum, quantumuis pascendo sacrae illius Domus parietumque aspectu, satiare posse videbantur. Reliquum denique iter *Romam cum socio attingit.* conficientes, Romam extremo Decembri peruenère. Cumque ad Professorum Domum diuertissent, à P. Mutio Vitelleco Præposito Generali, alijsque Patribus humaniter accepti, indidem Circumcisionis Dominicæ diem (qui festissimus est eius Domus Templo) agere iussi, deinde in Collegium traducti transcriptique sunt. Hîc Ioannes *Inter novos Collegas separato contubernio adscribitur.* secessit inter recentiores Collegas, qui, (vt mos est) Tyrocinio exacto, alterum præterea biennium, separato ab alijs contubernio, ad studia persequenda diuiduntur. Magistrum nactus est P. Franciscum Piccolomini, qui Philosophiæ cursum instituere cœperat à bimestri. Hic statim Ioannis se virtus singularis *Ioannis taciturnitas non minuit amorem, nec hilaritas seueritatem.* prodidit, qui suauissimis hinc moribus, hilarique naturæ indole ornatus, inde abductus in sese, silentij disciplinæque religiosæ amans, nec facilitate modestiam, nec seueritate be-
neuo-

nevolentiam diminuebat. Ioannes duos & viginti menses in secessu nouorum contubernaliū exegit; nouem alios menses veteranis Collegij alumnis conuixit, mox æger è morbo decessit. Per omne id tempus tantos in viâ spirituali progressus habuit, vt, si facultas mihi adesset tam clarè explicateq; eos ostendendi, non dubitarem, quin, qui vel tantillo tempore eum cognouisset, affirmaret in communi nostrâ vitâ iuuenem fuisse insolitâ ac planè eximiâ perfectionis. Ioannes namque, si aut vnâ innocentîâ, aut aliâ aliquâ virtute solum modò excelluisset, non adeò esset admirandus; sed multos etiam haberet in Societate non modò pares, verùm etiam fortè superiores. At quòd & innocentîâ vitæ, & reliquis quoque virtutibus omnibus excellerit, perindeque obtinuerit vniuersas, ac si singulas perfectè tantùm possedisset; res insolens adeò est ac noua, vt omnibus eam rem intelligentibus meritò adferat admirationem: cum id sit completum quoddam esse earum virtutum quas Theologi appellant Virtutes animi purgati; quæque, vt

*Perfectio
eius in
communi
vitâ.*

*1. 3. qu. 61.
art. 1.*

Angelicus Doctor beatus Thomas censuit, non nisi in Cælitibus reperiuntur, aut certè in paucis aliquot hominum perfectissimis dum viuunt.

Atque illud est quòd vulgò in eo admirati sumus,